

[Gert Petersen]

eller første fase i overtagelsen af Mellemamerika.

Jeg håber, at udenrigsministeren vil give mig ret i, at sådan har den danske regerings holdning hidtil været, og jeg håber også, at udenrigsministeren kan bekræfte, at sådan er den fortsat.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Det kan jeg bekræfte.

Gert Petersen (SF):

Så kommer vi til tillægsspørgsmålet, for så må man ærlig talt spørge udenrigsministeren: hvad er meningen? To gange i træk har udenrigsministeren bekræftet, og det er jeg tilfreds med, den hidtidige danske vurdering af situationen i Nicaragua og af situationen i El Salvador. Men hver gang har anledningen til, at udenrigsministeren er blevet spurgt om den danske vurdering, været en vurdering fra den ledende magt i NATO, fra USA's side, som er gået diametralt, stik imod den danske vurdering, som er udtryk for noget helt, helt andet. USA betragter det, der sker i Mellemamerika, som en slags udslag af sovjetisk terrorisme, af verdenserobring osv. osv.

Så bliver man nødt til på et eller andet tidspunkt at spørge udenrigsministeren: hvor længe kan udenrigsministeren affinde sig med fra dansk side at give udtryk for en diametralt modsat holdning til de amerikanske standpunkter, uden at man også i det danske udenrigsministerium bliver nødt til at tage op til overvejelse og spørge sig selv: ja men hvad er det, der sker i den amerikanske administration? Hvad er det for en linje, de kører ind på? Det er en linje, som i hvert fald på en lang række punkter ikke svarer til det, Danmark hidtil har stået for. Jeg er glad for, at Danmark i de spørgsmål har fastholdt sin egen linje, men alle disse punkter i den amerikanske udenrigspolitik udgør jo et samspil.

Derfor må man stille tillægsspørgsmålet: hvad er det egentlig, der sker i amerikansk udenrigspolitik? Hvad er det for nogle nyvurderinger, som udvikles stik imod, hvad den danske regering står for?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kunne fristes til at sige til hr. Gert Petersen, at det måske nok var en idé, at vi af-

venter indkøringsfasen i Washington. Sagen er nemlig den, at vi ikke har fået, skal vi sige et samlet, klart billede af, hvad der vil være den nye administrations udenrigspolitik. Det er rigtigt, at der er kommet forskellige udtalelser og nu også den, som hr. Gert Petersen henviser til.

Så stiller hr. Gert Petersen mig det tillægsspørgsmål: hvad er meningen? Jeg fristes til at stille det modspørgsmål: hvad er egentlig meningen med et sådant spørgsmål? Hr. Gert Petersen refererer til, at det er den stærkeste nation inden for NATO-samarbejdet. Ja, det er det da. Jeg har hele tiden opfattet det således, at der ikke er nogen lyst til eller noget flertal i dette ting for, at NATOs ansvarsområde skulle udvides. Hvis det er med henblik på og med begrundelse i NATO-samarbejdet, så ligger der, synes jeg, en meget, meget farlig tendens i den tankegang, hr. Gert Petersen her giver udtryk for.

Det er nu engang sådan i et samarbejde som det, der foregår inden for NATO, at vi ikke kan være enige om alting. Vi havde engang den periode, der havde at gøre med Vietnamkrigen, hvor der ikke var enighed.

Jeg skal på regeringens vegne, når jeg bliver spurgt, give udtryk for, hvad der er regeringens opfattelse af situationen eksempelvis i El Salvador og i Nicaragua. Det har jeg gjort, og det vil nok blive registreret dér, hvor det skal registreres, nemlig i Washington. Så ved man, at det er den danske regerings opfattelse. Jeg kan ikke se, at det er grundlag for at drage videre konsekvenser, at vi på den måde tilkendegiver vores holdning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 824

16) Til *udenrigsministeren* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvilke konsekvenser vil regeringen drage af, at den amerikanske regering øjensynlig havde forhåndskendskab til de fascistiske kupplaner i Spanien uden at videregive disse oplysninger til den spanske regering?«

Skriftlig begrundelse

Gennem pressen, bl. a. Danmarks Radio, er det kommet frem, at kupmagerne i Spanien havde forhåndskontaktet den amerikanske